

Bronzový depot z Turska

Poklad z Turska

Na čerstvě zoraném poli upoutaly pozornost nálezci kovové předměty a jejich zlomky zhotovené převážně z bronzu a mědi – částečně ale také ze stříbra a ze slitiny.

Archeologické zkoumání ukázalo, že jde o unikátní soubor 150 předmětů či jejich částí vyrobených a uložených do země před čtyřmi tisíciletími, ve starší době bronzové.

Hromadný nález pokladu z Turska Praha-západ z 1. listopadu 2015 obsahuje 130 předmětů jako nákrčníky, náramky, jehlice, terče, vykrojený plech, slitky, spirálovité trubičky, dýky v pochvách, řetěz z kroužků a keramickou nádobu. (zdroj: Keltoi)

Únětická kultura

Únětická kultura je archeologická kultura spadající do starší doby bronzové, podle Reineckeho systému do stupňů BA₁–BA₂, kdy nejstarší fáze, zvaná protoúnětická, spadá ještě do závěru eneolitu. Název získala podle pohřebiště v Úněticích u Roztok a Prahy-Suchdol, které v 70. letech 19. století prokopal Čeněk Ryzner; od roku 1987 je toto pohřebiště kulturní památkou.

Únětická kultura vznikla na konci eneolitu, kolem roku 2300 př. n. l., z prostředí místních kultur a pod vlivem z jihovýchodu nesoucím znalost bronzu. Východní hranici obývaného území v době největšího rozkvětu tvořila slovenská řeka Žitava. Směrem na západ zasahovalo osídlené území až do Porýní. Severní hranici tvořilo střední Německo a Velkopolško (Poznaňsko), jižní hranicí pak byla řeka Dunaj. Únětická kultura v této oblasti střední Evropy hrála vůdčí úlohu po dobu asi 500 let a její jádro se nacházelo v Čechách. Územím procházely důležité obchodní cesty spojující sever a jih, po kterých putovala měď, jantar a další artikl. Únětická kultura zaniká na konci starší doby bronzové, po roce 1700 př. n. l., vyzníváním do mohylových kultur střední doby bronzové.

Více informací o Únětické kultuře

Čeněk Rýzner

Online článek o tom významném objeviteli a popularizátorovi Únětické kultury si můžete přečíst na stránkách Náš region.

Depot

Proč tento depot vznikl? To nemůžeme s jistotou určit. Takové depoty různých kovových předmětů nacházíme již od pozdní doby kamenné (kdy se deponovaly měděné předměty), jejich ukládání však zesílilo v době bronzové. Někdy bylo potřeba uložit cenný materiál na horší časy, jindy se blížila válka a bohatství se muselo skrývat, často se však také jednalo o rituální záležitost, obětování bohům.

Bronzový depot z Kozích hřbetů, ve sbírkách Národního muzea v Praze

Příběh jednoho pokladu

Nález bronzového depotu na katastru obce Tursko v roce 2015 a zejména jeho význam Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy inspirovalo k vytvoření filmového příběhu, který zachycuje průběh a jednotlivé etapy procesu jeho restaurování a následného uložení do depozitářů. Zde můžete nahlédnout pod ruce restaurátorů a dozvědět se mnoho zajímavostí o jejich práci i dalším osudu tohoto výjimečného nálezu.

Filmový příběh je k dispozici ve dvou verzích, a to s animovanými průvodci Lojzou a Lízou, a bez animace.

animovaná verze pro mladší návštěvníky

Příběh jednoho pokladu (bez animace)